

Oğlan ve Küçük Midilli

Jane MEADOW

Oğlan ve Küçük Midilli

Jane MEADOW

Noah binicilik merkezinin kapısında duruyordu, midilli rozetli yeşil şapkası gözlerinin üstüne kadar çekilmişti. Hafif kışnemeleri ve çakıl taşlarına vuran toynak seslerini duyabiliyordu. Kalbi heyecanla çarpıyordu. Bugün, diye düşündü, bir midilliye bineceğim! Kapıyı itip içeri girdi.

Avluda, boynunda düdüğü olan, sevimli gülümsemeli uzun boylu bir eğitimci onu karşılamaya geldi. 'Merhaba, Noah,' dedi Bayan Lena. 'Burada olmana sevindim. Midillilerle tanışmaya hazır mısınız?' Noah o kadar hızlı başını salladı ki şapkası neredeyse düşecekti. Bütün hafta bu günü beklemişti.

Bayan Lena, Noah'ı küçük bir midillinin gölgede durduğu küçük bir çitle çevrili alana götürdü. Midillinin krem rengi bir tüyü, alnında beyaz bir yıldızı ve bir gözünün üstüne düşen kalın koyu kahverengi bir yelesi vardı. 'Bu Pip,' dedi Bayan Lena. 'O genç ve biraz utangaç.' Noah, Pip'in şimdiye kadar gördüğü en güzel midilli olduğunu düşündü.

Noah ileri bir adım attı. 'Şimdi ona binebilir miyim?' diye sordu. Bayan Lena nazıkçe başını salladı. 'Henüz değil,' dedi. 'Önce Pip'e bakmayı öğrenmelisin. Midilli bir bisiklet değildir. Onun duyguları var ve sana güvenmesi gerekiyor.' Noah'ın omuzları düştü. Hemen binmek istiyordu.

Bayan Lena, Noah'a yumuşak bir fırça verdi. 'Pip'in tüylerini fırçalayarak başla,' dedi. 'Onunla yavaşça konuş. Sesini tanımasına izin ver.' Noah fırçayı aldı ve yaklaştı. Pip ona kocaman kara gözlerle baktı ve ayaklarını oynattı. Noah bir heyecan dalgası hissetti. Ya Pip onu sevmezse?

Noah, Pip'in boynunu yavaş ve nazik daireler çizerek fırçalamaya başladı. 'Aferin oğlum, Pip,' diye fısıldadı. Başta Pip hiç kıpırdamadan durdu, kulakları ileri geri oynuyordu. Sonra yavaşça başını biraz indirdi. Noah, Pip'in sırtını dikkatle ve sakinlikle fırçaladı. Fırça krem rengi tüylerin üzerinde düzgünce kaydı ve Pip hafifçe iç çekti.

Sonra Bayan Lena, Noah'a Pip'e saman vermeyi gösterdi. 'Elinde düz tut,' dedi. 'Pip onu nazıkçe alacak.' Noah elini küçük bir saman yığınıyla uzattı. Pip kokladı, sonra yumuşak dudaklarıyla samanı kemirdi. Noah'ın avucunu gıdıkladı ve kıkırdadı. 'Hoşuna gitti!' dedi Noah, gözleri parlayarak.

Yemden sonra Bayan Lena, Pip'in başlığına mavi bir yular ipi taktı. 'Şimdi onu yürütebilirsin,' dedi. 'Yavaş yürü ve yanında kal.' Noah ipi tuttu ve bir adım attı. Pip kıpırdamadı. Noah biraz çekti, ama Bayan Lena, 'Sabırlı ol. Ona zaman ver,' dedi. Noah bekledi, sonra dilini hafifçe şaklattı. Pip bir adım ileri attı.

Çitle çevrili alanda yürüdüler, Noah Pip'in yavaş adımlarına uydu. Pip'in beyaz çorapları yerde küçük tıkırtılar çıkarıyordu. 'İyi gidiyorsun,' dedi Bayan Lena. Noah gülümsedi. Binmeden bile Pip'le birlikte olmanın özel olduğunu öğreniyordu. Ama yine de yakında bir gün Pip'in sırtına oturacağını umuyordu.

Okuldan sonra her gün Noah binicilik merkezine geri döndü. Pip'in tüyleri parlayana kadar onu fırçaladı. Ona saman verdi ve su kovanının dolu olduğundan emin oldu. Pip'i çitle çevrili alanda gezdirdi, onunla yavaşça konuştu. Pip, Noah'ı nazik bir dürtmeyle karşılamaya başladı. Noah'ın sabrı arttı ve arkadaşlıkları da büyüdü.

Bir öğleden sonra Pip fazla utangaçtı. Noah onu fırçalamaya çalıştığında sürekli uzaklaşıyordu. Noah sinirlendi. 'Neden durmuyor?' diye sordu Bayan Lena'ya. Bayan Lena yanına çömeldi. 'Pip acele ettiğini hissedebilir,' dedi. 'Derin bir nefes al ve tekrar dene.' Noah öyle yaptı ve Pip sakinleşti. Noah sabrın anahtar olduğunu öğrendi.

Ertesi gün Bayan Lena, 'İyi iş çıkardın, Noah. Bugün Pip'e binebilirsin,' dedi. Noah'ın kalbi yerinden fırladı. Kaskını taktı ve Pip'i binme basamağına götürdü. Basamağa tırmandı ve bacağını Pip'in sırtının üzerinden attı. Pip hareketsiz durdu ve Noah kendini gururlu hissetti. Sonunda biniyordu! Ama bunun, önce Pip'e bakmış olması sayesinde olduğunu biliyordu.

Noah, Pip'i çitle çevrili alanda gezdirdi, altındaki midillinin hafif salınımını hissetti. Pip'in boynunu okşadı ve 'Aferin oğlum,' diye fısıldadı. Bayan Lena gülümsedi. 'Görüyor musun? Anlamak başarıdan önce gelir.' Noah başını salladı. Artık anlamıştı: Pip'e bakmak binmeyi daha tatlı, arkadaşlıklarını ise her zamankinden daha güçlü kılmıştı.

Binişten sonra Noah Pip'in sırtından kaydı ve ona sıkıca sarıldı. Pip, Noah'ın yanağını burnuyla dürttü ve Noah güldü. 'Artık arkadaşız, Pip,' dedi. Bayan Lena, Noah'a üzerinde bir midilli olan küçük bir rozet verdi. 'Bunu hak ettin,' dedi. Noah rozeti gömleğine taktı, gururla parlıyordu.

Noah, binmediđi g nlerde bile Pip'i her g n ziyaret etti. Onu fır aladı, besledi ve  itle  evrili alanda gezdirdi. Pip artık utanga  deđildi; Noah'ı her g rd đ nde mutlulukla ki niyordu. Noah arkada lıđın zaman ve  zen gerektirdiđini  đrenmi ti. En g zel yanı da Pip'in ona tamamen g venmesiydi.

Güneş binicilik merkezinin üzerine batarken Noah, Pip'i son bir kez okşadı. 'Yarın görüşürüz, Pip,' dedi. Pip sanki anlamış gibi başını salladı. Noah içinde sıcak bir duyguyla eve yürüdü. Anlamanın başarıdan önce geldiğini biliyordu ve bu her şeyi değiştiriyordu. Oğlan ve küçük midilli gerçek arkadaşlardı.